

vi har dog ment, det var vigtigere her i tinget at få drøftet, hvordan vi kan nå til enighed om i lighed med andre lande at gennemføre en moderskabsydelse og sikre den vordende moder i hendes erhvervsarbejde.

Befolkningskommissionen opdelte lovforslaget i to afsnit. Det første afsnit omhandler *moderskabsydelsen* og går ud på at sikre den vordende moder den nødvendige hjælp ved selve fødslen og økonomisk støtte til det nødvendige udstyr til barnet, idet § 1, stk. 1 b, indeholder anvisning på hushjælp i 10 dage, medens § 1, stk. 1 a, c og d, indeholder bestemmelser om barnets tøj, seng, vogn og andre med en fødsel forbundne udgifter.

Det andet afsnit af lovforslaget er af største betydning i dag, da gifte kvinder i langt højere grad end tidligere deltager i oprettholdelse af hjemmet. Dette indeholder bestemmelser om ret til *svangerskabshvile* med dagpenge og *forbud mod opsigelse* på grund af graviditet.

Lovforslagets § 6 siger således: „Kvinder, der deltager i erhvervsarbejde, må i de første 4 uger efter deres nedkomst ikke deltage i sådant arbejde, medmindre det ved lægeattest godtgøres, at det kan ske uden skade for hendes eller barnets sundhed“. Og § 7 giver kvinderne ret til at opgive deres arbejde 8 uger før fødsel og at være fraværende 8 uger efter fødslen med delvis erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Ret til moderskabsydelse har kvinder, der er ubemidlede i folkeforsikringslovens forstand, og lovforslagets afsnit om arbejdende kvinders rettigheder og pligter i anledning af fødsel gælder kvinder, der deltager i erhvervsmæssigt arbejde udenfor deres eget hjem eller bedrift, og som har deres hovedvirksomhed ved det pågældende arbejde.

Det er i dag ottende gang, jeg på den kommunistiske gruppes vegne fremsætter dette lovforslag. Fra befolkningskommissionen i 1937 afgav sin betænkning, og til mit parti første gang fremsatte lovforslaget, gik der 10 år, og nu er der igen gået 8 år — det vil altså sige, at dette lovforslag, som er udarbejdet af befolkningskommissionen, er 18 år gammelt.“

Ved lovforslagets 1. behandling udtalte *socialministeren* bl. a.: „Som jeg ved tidligere lejligheder har fremhævet, er der i de forløbne år foregået en stadig udvikling i lovgivningen om hjælp til mødre og børn. Fra de senere år kan nævnes loven om mælkehjælp, ændringer i mødrehjælpsloven, de forbedrede regler om børnebidrag og loven om husmoderafløsning. Også i det sidste år er udviklingen fortsat. Ved den nye lov om arbejderbeskyttelse af 11. juni 1954 skete der således en udvidelse af den kreds af arbejdende kvinder, der omfattes af barselhvilebestemmelserne og dermed er berettigede til dagpenge efter folkeforsikringsloven. I foråret 1954 fremsatte regeringen forslag til en lov om børnetilskud, hvorefter alle fødende